

BALLAR SITGES

PREU DE SUSCRIPCIÓ:

Siègues, un trimestre, 1'50 pessetes
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remittits y Reclams
a preus convencionals

1908!

Desitjém un bon fi d' any als nostres llegidors. El principi ha sigut dolent.

La toma de posesión

Tenemos por descontado lo que en su número de hoy dirá el *Eco de Sitges* al relatar á sus lectores la toma de posesión por parte de Juliá del cargo de Juez municipal de esta villa: Que ha sido un acontecimiento que debe marcarse con piedra blanca en los anales de la historia local; que todo Sitges ha rendido un tributo de admiración y simpatía al indiscutible patriota suburens; que lo más granado y culto del vecindario invadió la casa de la villa, ávido de contemplar el conmovedor espectáculo de la rehabilitación del hombre más rabiosamente combatido por sus enemigos; que al tomar en sus manos el ilustre compatriota el bastón de mando, sendos lagrimones cayeron de todos los ojos y un frenético viva ensanchó todos los corazones y brotó de todos los labios; que terminada la solemne ceremonia quisieron los más entusiastas llevar en volandas al dignísimo magistrado municipal, pero que la innata modestia del mismo se opuso á la realización de tan levantado propósito; que no obstante le fué imposible resistir las súplicas de los que le pidieron hiciera pública la tomadura de posesión por medio de pregón con *toque real* y que cediendo á tan apremiantes como fervorosas instancias, publicóse el pregón en los cuatro ámbitos de la villa llevando á todos los hogares honrados un mensaje de paz y alegría; que, más tarde, los representantes de los centros y entidades sociales, la prensa local y los elementos más prestigiosos e independientes de la población, le obsequiaron con un sumptuoso banquete en el que los hurras de los comensales se confundían con los taponazos del champagne y los brindis frenéticos y delirantes se sucedían uno tras otro, celebrando todos ellos el advenimiento del reinado de la Justicia y de la Moralidad en la blanca Subur, el aplastamiento del caquismo local catalanista, la pronta regeneración de los organismos municipales tan profundamente corrompidos por el triunvirato que nos desgobierna desde 1904, y la próxima reconstitución de las fuerzas vivas del país, enervadas por los vicios de nuestra funesta administración; y que tan gloriosa jornada terminó á altas horas de la noche con una brillante serenata que le dieron las aplaudidas bandas de música de la importante sociedad «El Retiro» y del no menos favorecido local de espectáculos la «Palma», interpretando con insigne maestría las más inspiradas piezas de su repertorio y obligando á salir al balcón al ídolo de las multitudes, quien, con exquisita ga-

lantería, les mandó subir á sus espaciosos salones y les obsequió con pitillos de chocolate y caramelos de menta y rosa.

Todo esto dirá, poco más ó menos, el *Eco de Sitges*, en su número de hoy al relatar la toma de posesión. ¿Con qué objeto?

Nada más fácil de adivinar:

Contra el nombramiento de juez municipal á favor del señor don Buenaventura Juliá Masó, (hablando con los debidos respetos), penden ante la Sala de Gobierno del Tribunal Supremo de la Nación tres recursos de alzada, interpuestos: el uno, por numerosos vecinos que protestan de que se haya designado para administrarles justicia al hombre que, por medio del Ayuntamiento por ellos elegido, despidieron de la Secretaría municipal en castigo de faltas graves acreditadas en expediente previo gubernativo; y de que se haya nombrado para el segundo cargo municipal, al hombre que fué desechado por la inmensa mayoría de los suburenses en las elecciones del 1905 para administrar los intereses públicos; el otro recurso, entablado por un respetable vecino que protesta de que se haya nombrado Juez municipal al que se halla incapacitado para serlo según la regla 8.ª del art. 110 de la ley orgánica del Poder judicial, toda vez que es deudor á fondos públicos como segundo contribuyente y se halla apremiado para que reintegre á la caja municipal las cantidades en que resultó alcanzado en la cobranza de arbitrios e impuestos municipales al ser destituido del cargo de Secretario; y el tercero interpuesto por otro vecino que habiendo pedido el cargo de juez de esta villa por tener la misma aptitud profesional, se considera injustamente postergado por no concurrir en él ninguna de las causas de incapacidad que concurren en el nombrado.

Pues bien; el *Eco de Sitges* querrá demostrar que el nombramiento de su defendido ha sido acertadísimo, y para ello nada más convincente que hinchar el perro, esto es, describir á lo Manolito Gásquez explosiones de alegría y de entusiasmo que siempre hallan su fiel traducción en músicas y banquetes.

He aquí el secreto del banquete y de la serenata organizados por los deudos y amigos del hombre del día.

¿Cuántos ejemplares del *Eco de hoy* se remitirán á los centros oficiales de la provincia, á los diputados, Cortes, á los grandes rotativos, á la Audiencia del territorio, á la Secretaría del Tribunal Supremo?

¡Adelante con la farsa!... Para el *Eco de Sitges* todo el año es Carnaval.

Embotellat dels vins

Molts són els propietaris del nostre país que posen el vi en ampollas sense tenir en compte les condicions en que s' troba aquell y fins la qualitat d' aquèstas, no

tenint tampoch el degut mirament en la época del any en que convé fer dita operació.

Importa, per lo tant, fixar-se en una porció de detalls y observar les regles que anem a donar.

No's posi mai el vi en ampollas, si's comprén que ha de deixar sediment. Algunes substàncies d' aquet sediment podrían alterar el caldo. Cal qu'estigui completament clarificat.

Ab tot, per nets que estiguin els vins, al cap de algún temps, poden enterbolirse. Agafan el «mal de ampollas» que'n diuen a Fiansa, essent motivat per la acció del origen del aire dels recipients, al moment po-ársse el vi a les ampollas.

Clar es que a la época de les calorés no pot tocarse el vi: fassis al hivern, y en bon temps; no convenen dies nuvolis y humits.

Com saben tots els nostres pagesos, les llunes tenen en aquest punt una influència decisiva: s' ha de triar el temps de llna minvant.

La operació que ns ocupa té de ser continua, és á dir, sense interrupcions, y procurant que l' vi vagi lo més directe possible de son recipient a l' ampolla.

Desseguida aquestes se tapen amb taps de suro que siguin bons y una mica tous. Si naturalment no ho són se posaran algunes hores en aigua ó alguns minuts en ayga bullenta. Si malgrat això se comprén que no tapan prou bé, se posará per fora alguna substància que impideixi en absolut l' entrada del aire a la ampolla. Convé que si s' han mullat els taps al posar-se a l' ampolla estiguin sechs.

Se discuteix si és millor deixar les ampollas verticals ó horizontals. Encara que s' acostuma lo primer, una acreditada revista italiana y el «Butlletí de la Estació Enotècnica de Clette», aconsellen lo segon.

Diguem, finalment, quelcom de les ampollas. Han de ser completament netes, com tot recipient destinat a tenir vi, de manera que per netes que siguin s' haurán de rentar ab l' ajuda de perdigons, cendra, sorra, etc. Són indicades també solucions d' àcit clorhidrich al 2 per 100 ó de sosa al 10. En acuets casos s' hi ha de passar després ayga clara de fer aixugar.

Cal advertir que te importancia la qualitat del vidre de l' ampolla; convé que l' vinicultor s' asseguri en lo possible de què en la composició del vidre que s' va a utilitzar hi entra la cantitat menor possible de cals, sosa y potassa.

Ir por lana...

El *Eco de Sitges* derrama su venenosa baba en un suelto de crónica de su último número, al decir, con motivo del nombramiento de Administrador de consumos á favor de D. Mariano Milá, que este señor figura tan solo como hombre de paja de cierta sociedad secreta que trata de engullirse á dos carrillos una parte del presupuesto municipal.

El que ha escrito esa porquería está en carácter.

«Pensa el ladrón que todos son de su condición».

Y ese libelo difamador ¿porqué no nos demuestra que es ilegal el nombramiento de D. Mariano Milá para el cargo de Administrador de consumos?

Es muy socorrido el sistema de afirmar una cosa con la mayor frescura y no demostrarla...

¡Y qué ha de demostrar ese papelucho!...

El ólmo no puede dar peras.

* *

Suma y sigue... : despoticando el celeberrimo *Eco* al participarnos que algunos admiradores del compatrio D. Buenaventura Juliá y Masó, (habiendo con los debidos respetos), han resuelto dirigir al Tribunal Supremo una respetuosa exposición suplicando confirme su nombramiento de juez municipal y que esta solicitud se llena *expontáneamente de centenares de firmas*.

¡Vaya un par de bolas, compare!, como diría cierto personaje malagueño que no relatamos porque no es preciso relatar.

Veamos: *expontáneamente*, adverbio que significa ir de puerta en puerta el interesado mendigando firmas como en Noviembre de 1905 fué mendigando votos que no pudo alcanzar.

Centenares de firmas, locución que significa que un primo *panzudo* como una barrica de ocho cargas puso él solo en la solicitud veintisiete, según nos han dicho, y que otro cierto primo *mofleto* como un querubín de Murillo, simuló trece con rúbricas artístico-laberínticas.

Ese hermoso par de bolas lo fabricó el Director del *Eco* en plena inocentada.

Porque *inocente* hay que ser para pretender que pasen como una seda dos cosas: 1.ª, que D. Buenaventura tiene cien amigos; 2.ª, que estos cien amigos saben firmar.

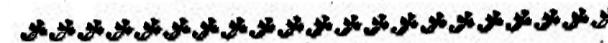
¡Vamos hombre, sea V. franco!: pongamos diez amigos a diez firmas cada uno. Total: *ciento*.

El... número más adecuado para el *Eco*.

autorizada recomendación é informe favorable del Excmo. Sr. D. Angel Ossorio y Gallardo, y bajo los impulsos de reiteradas y activas gestiones de los Diputados á Cortes, don José Bertrán y Musitu y D. Eduardo Calvet. El éxito más completo coronó esta empresa: en 3 de Septiembre pasado, fué expedido, por la Subsecretaría de Instrucción pública, el traslado de la R. O. de igual fecha, por la que se concedió á la Unión Industrial una subvención de 2000 pesetas.

El Sr. Presidente, al tener noticia del favorable resultado obtenido, convocó á la Junta directiva, la que adoptó el acuerdo unánime de que se expresaran por oficio los sentimientos de respeto y toda gratitud de la Unión Industrial al Excelentísimo Sr. D. Faustino Rodríguez Sampedro, Ministro de Instrucción pública y Bellas Artes, y se hiciera lo propio con los señores D. Angel Ossorio y Gallardo, don Eduardo Calvet y D. José Bertrán y Musitu, rogándoles que se dignaran aceptar el nombramiento de Socio honorario con que la Unión Industrial quería manifestar que no olvidaría nunca la deuda de gratitud contraída con sus bondadosos y muy estimados protectores.

En el presente número, la Revista de esta Sociedad al dar cuenta de la concesión del referido auxilio del Estado, tiene la honrosa satisfacción de publicar los retratos de los nuevos Socios honorarios, cuyos nombres, al ser incluidos en la lista de socios, dispensan preciado honor á la misma».

Als meus paysáns

Aném á Sitges, la Creu de Rivas,
Lo Mas d' en Liri, y Santa Bárbara,
Y d' can Milà;
De lluny ens dihuem las blancas rivas,
Que nostra ausència, crudel y bárbara,
Deu acabá.
Allí la Iglesia, lo Campanari,
La negra Punta, las Escaletas,
Lo vell Castell,
L' antiga Torra, rich relicari,
Y aquellas voltas, tortas y estretas
Del Subur vell.
Desde cal Còbit, y el Cementiri,
Y platja Fonda, y la Bufera
Y'l Bulimi,
Y platja dolsa, ab gran deliri,
Ens cridan ara: «¡Que se os esperal
¡Torneu aquí!»
Y Jafra, Vegas, Garraf y Ulesa,
Y las ginestas y farigolas
Y ls romanins,
Queverts se creian, plens de tendresa,
Com las rosellas y panisolas,
Per los camins.
Plens de tristesa plorant esperan,
Per la tardansa de nostra ausència,
Sense consol.
De veurens quasi se desesperan,
Los nostres pares ab impaciencia,
Vestits de dol.
Y van y tornan, suspiran, ploran,
Y à Deu li pregan, y à fer promeses
Van al Vinyet,
Y encenen llantias, favor imploran,
Y ls anys se passan, y sas vellesas,
Ab plor desfet;
Mentre nosaltres ab diligència
Trevallant sempre, plens d' esperansa,
Passem los anys,
Y va allargantse la nostra ausència
Y encar qu' ens corque mal d' anyoransa,
No hi torném mai.

BARLOMEU MONTANER G.

Matanzas, 1876.

La Llumanera de Nova York

El canari

Era tota l' alegría de la casa.

Alegria d' aquella que s' escampa, que tot ho ompla, comunicativa.

Ab sos reflets allunyava la tristesa.

Saltironant per la daurada gàbia, de canyeta a canyeta, reviscolant, y espolsantse sas plomas reflectintse la llum en el llampant ropatje, esbelt y carinyos, aplegava al seu entorn a la maynada, a la familia y als amichs.

Cuan mimbava la conversa, ell ab més delit cantava encorajantnos pera embestirla de nou.

May patí fam ni set.

La menjadora a curull, l' ayqua abundanta y clara.

L' auzell no anyoraba 'l ser lliure: ella 'l cuidava amorosament.

Cuan jo anava a visitarla, el canari 'm refilava sense enveja, més que 'ls altres; coneixia qu' era volgut de la casa y volgut d' ella.

Per la primavera volguí passar una quinzena al costat d' ella y 'l canari se 'n alegrà als primers dies.

De bon matí 'm despertavan sons reflets.

Al cap d' una setmana, el canari enmudí, y va agreujarme. La volta avisar y me 'n distreyà.

Cuan mos ulls s' aixecavan dels ulls d' ella y fitava enlayre, veia el canari arrullat al cim d' una canyeta, estarrufat y ab el capet de gayró.

Anava a cridarlo y la vèu melangiosa d' ella 'm abstreya. Abaixava'l cap y al aixecarlo per contemplarla, somreya felís, oblidantme del canari.

Ni ella ni jo, trobam a faltar els reflets que avans ens delectavan.

Y 'l canari s' entrístia (pobret) sense que'ns donqués pena.

Jo me 'n adonava; ella no. Jo 'l veia arraulit, però cuan m' hi atansava, enguniós, ella 'm cridava...

Al despedirme, plé de tristes de deya «adeu» des del portal y ella llagrimava. En la darrera mirada hi anava tot el meu cor!

El canari refilà un instant, lleument, ab angoixa... Va esgarrifar aquell «adeusiau» del auzell.

Vaig tornar enrera pera véurel l' últim cop, avergonyintme de no haverli dit res al allunyar-me.

Al ser dalt guaytí dintre la gàbia: el canari era mort, la menjadora buyda, l' abeurador sense una gota d' ayqua...

Ella l' havia oblidat pera sols recordarse de mi.

Pobre auzell, el nostre amor va matarlo.

I. DE L. RIBERA ROVIRA.

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 31

Va presidir la Sr. Batlle y hi assistiren els concejals Srs. Marsal, Carbonell Mussons, Olivella, Magrans, Guillot y Carbonell Planas.

Llegida l' acta de la sessió anterior fou aprobada, entrant allavoras el concejal Sr. Dalmau.

Se acordà exposar al públic per terme de vuit dies la llista de famílies pobres ab dret a l' assistència mèdica-farmacèutica gratuita en 1908, als efectes de reclamació.

Se aprobà per unanimitat un dictamen de la Comissió de Hisenda proposant al Ajuntament se serveixi de sestimar, per improcedent, una reclamació presentada per D. Bonaventura Juliá; dictamen que, atesa la seva importància, reproduïrem intrech en el número vinent.

Se aprobaron seguidament variis comptes de jornals, el del enllumenat públic en Desembre últim, el de socors a pobres en el mateix mes y la de bonos repartits als pobres de aquesta vila ab motiu de les passades festes de Nadal.

Van passarre a informe de la Comissió de Hisenda: el compte rendit pe l' concejal Sr. Magrans dels ingressos y gastos del Cementiri en l' any 1907, y els presentats pe l' concejal Sr. Dalmau pe l' suministre de material de oficina en el quart trimestre de dit any y el del servei de vigilància nocturna en el mateix.

Y, a petició del Sr. Guillot, se acordà tenir obert els dies festius, durant algunes hores, el Cementiri municipal, pera que pugui esser visitat.

*

EXTRAORDINARIA DEL DIA 1 DE JENER

La presidí el Sr. Batlle, concorreguenthi els concejals Srs. Misas, Marsal, Dalmau, Carbonell Mussons, Rosés, Olivella, Magrans, Guillot y Carbonell Planas.

En cumpliment de lo manat en l' art. 25 de la llei de 8 de Febrer de 1877, l' Ajuntament va formar la llista dels concejals y de un número cuàdruple de veïns ab casa oberta, majors contribuents per contribucions directes en aquest terme municipal, que tenen dret a elegir compromisaris pera la elecció de Senadors.

Aquesta llista ha d' estar exposada al públic fins el dia 20 de aquest mes pera que pugui esser examinada y presentar-se reclamacions. Y se aixecà la sessió.

La nostra tesis

*Ni som tots fills d' una Pàtria,
ni la Pàtria 's fà y desfà,
puig per l' ayre y per la llengua
may per may se 'ns confondrà.
Conservèni la nostra herència
lo mateix que 'l tarannà,
y lo que 's de Catalunya
ha sigut, es y serà.*

*Que 'ns barrejen, que 'ns allisten,
que 'ns imposen reglaments;
lo que 's blat no será ordi;
els rebrots no son serments.
Si a la gent se la empadrona,
no 's governan sentiments;
per l' amor a Catalunya
farémen cara a tots els vents.*

*Poden dir: ¡forsa banderas!
mes no la fóra catalans!*

*Dintre Espanya hi han famílies,
dins de casa sols germans,
Podrán pendre las iglesias,
may el nom de cristians;
que 'l baptisme no l' esborran
las gràcapes dels tirans.*

*Als que 'm nat a Catalunya
Deu ha dat us de rahó,
llibertat per dret d' herència,
veu y vot d' obligació.
Lo que 's nostre ha d' ésser nostre,
lo que ho es, ho es de debò.....
Ho es la terra y ho es la planta,
ho es el fruyt y ho es la sahó.*

CLAUDI OMAR Y BARRERA.

NOVAS

Algúns empleats municipals ens han dit que 'l Jutge nou va citarlos el divendres passat per medi de pàpere pera que avuy a les deu del matí es presentessin al Jutjat, sense expressar l' objecte de la citació. Segons les nostres notícies, han sigut citats els tres agutxils, els quatre serenos, els dos peóns, el guarda-termes y fins 'l enterra-morts.

També se 'ns ha dit que 'l Arcalde, al sapiguer pe'ls empleats que havien sigut citats pe 'l Jutge, sense que aquest hagués passat cap avis a 'l Arcaldia, ha protestat contra la forma de la citació per entendre qu' és una desconsideració a la seva autoritat y una infracció dels preceptes legals que regulen aquesta materia; y que'l mateix divendres li passá un ofici dihentli que si be és veritat que 'l art. 288 de la lley d' Enjuiciament criminal diu que 'ls Jutges municipals poden entendres directament ab els funcionaris de la policia judicial, també diu que aixó ha d' ésser pera diligencias sumarials y anyadeix que si el Jutge no necessita del auxili inmediat del funcionari, deu acudir avans al superior respectiu del mateix; que no essent inmediat l' auxili que 'l Jutge reclama, tota vegada que 'ls dependents municipals han sigut citats pera dos dies després, el Jutge debia haver acudit avans a 'l Arcaldia, qu'és el superior directe de dits funcionaris, y que també ha degut expressar que 'ls citava per diligencies criminals; y que si els ha citat pera acudir a declaració com a testimonis en causa criminal, ha degut complir l'art. 425 de la esmentada lley que disposa que si la persona citada a declarar desempenya funcions o càrrecs públics, es donarà avis, al mateix temps que 's practiqui la citació, al superior inmediat, pera que 'ls nomeni sustitut durant la seva ausència; que la citació de tots els empleats municipals pera una mateixa hora de un mateix dia és improcedent, perque la vigilancia pública y els serveys del Municipi no poden quedar abandonats; y que del ofici n' ha donat compte al superior gerárquic del Jutge municipal, qu' es el de Instrucció del partit, y al superior de 'l Arcalde, qu' es el Sr. Governador civil.

Tot aixó ha sigut la *comidilla* del veïnat aquests dos últims dies; y, per cert, qu' hem sentit comen-

taris de personnes de criteri que diuen que, en aquest cas concret, els que tenen més la obligació d' entendre les lleys, pe 'l seu títol professional, són els que menys les entenen y els que menys les apliquen.

* * *

En virtut d'estar ja enderroçada la part més perillosa de la casa n.º 12 del carrer Nou, y, per lo tant, no existint ja perill pera els tranzeunts, ha quedat novament restablerta la lliure circulació pedestre per l' esmentat concorregut carrer.

* * *

Pera el diumenge vinent la companyia d' aficionats «Lo Rebrot» està preparant una grandiosa funció composta del seguent selecte programa:

El drama en dos actes, estrenat darrerament, y titolat «Lo de sempre», dels Srs. Civit y Pelairea; estreno del quadro dramàtic, de 'l Ignasi Iglesias, «Cor endins»; y, finalment, estreno, també, de la comèdia «Un cop d' estat», d' En Pous y Pagés.

* * *

El passat diumenge fou conduit a sa darrera estada el cadavre del apreciat convehi D. Pere Bulló y Badía, quedant patentades en l'acte de l'enterro les innombrables simpaties de qu' en vida gosava el finat, a quina família transmeté la expresió del nostre pesam.

* * *

Ahir al matí, debían celebrarse en el temple de Sant Pere de les Puelles, de Barcelona, solemnes funerals pera l' etern descans de l' ànima del que fou En Ricart Mas y Ferratges.

* * *

Dimarts vinent, a les set, dos quarts de vuit, vuit y nou, se celebrarán misses en la nostra Parroquia en sufragio del inolvidable compatriota don Gaetá Benaprés y Mestre.

* * *

El jovent aquest any sembla que no porta molta pressa pera començar els balls de Carnaval. Sens dupte aixó és degut a les dugues ó tres setmanes que 's troba més alta la Quaresma.

* * *

Cal aprofitar el temps, jovent, cal aprofitar el temps, y començar aviat la temporada!

* * *

«¿Qué redimontri li voldrá al enterra-morts?», es pregunten molts. Que si va enterrar malament algú d'allors...; que si li volen pagar l' uniforme nou...; que potser l' han de apamar...; que si li retreuen algú mort...; que les sabates de un que patia el mateix mal... En fi, ¡qué sé jo! l' assurtit de preguntes que anaven de boca en boca!

* * *

El dia de Cap-d'any tinguerem el gust de veure en aquesta vila al pobre Joseph, com anys enrera l' anomenavan.

* * *

Avuy ja no és aquell: fuma puros de 'l Habana y es permet el luxo de protegir als amichs.

* * *

Avuy a les deu del matí, tindrà lloc la revista reglamentaria del Somatent en el lloc destinat a sigui al Baluart.

* * *

El Rosari Pastoril qu' el passat diumenge es celebra al Santuari de Ntra. Sra. del Vinyet, es vege concorregudissim com tots els demés anys.

* * *

Interpretaren dit rosari el Chor de les Filles de Maria, acompañades ab orga per el organista D. Manel Torrens.

* * *

Ens diuen qu' en la serenata qu' el dia de Cap d' any donaren els músics de «Retiro»—«Palma» an el senyor Ventureta, s' executaren unes americanes originals de D. Joseph Carbonell Vidal, que anys enrera portaven per títol «Antolín el Criminal» y «Antolín el Fasineroso».

* * *

Les notícies que tenim de la malaltia de Don Felip Bertrán, pare del diputat a Corts pe 'l districte, don Joseph Bertrán y Musitu, són les de que continua dientre de la mateixa gravetat pero ab tendència a la millora.

* * *

Molt ens alegrém de poguer donar aquestes bones impresions a nostres llegidors.

* * *

La Federació Agrícola Catalana-Balear es reunirà el vinent dimarts, dia 7, a les deu del matí, en el local del Institut Agrícola de Sant Isidro, pera tractar, además dels assumptes que presentin a llur deliberació els representants de associacions, reformes que han de introduir-se en la Lley de cassa, conducta a seguir

respecte a la constitució y funcionament de Sindicats agrícols; y es donarà compte de una comunicació del Ajuntament de Barcelona respecte a la introducció del vi ab motiu de la desgravació del impost de consums de aquesta mercaderia.

* * *

Ahir, dissapte, dia 4, ha de publicarse per primera vegada a Barcelona un nou setmanari nacionalista republicà que portarà el nom de *La Revolta*.

* * *

La Redacció del nou periódich está formada per notables escriptors de la nostra terra y les caricatures serán originals de coneiguts y intel·ligents dibuixants, entre ells el que firma *Apa*. Serà venut ordinariament al preu de cinqu centims.

* * *

Li desitgem forsa anys de vida pera defensar tot lo que sigui en be de Catalunya.

De aquí... y de allá

Las bombas, en Barcelona se repiten, días hace, causando muertos, heridos y otros perjuicios bien graves. Y como la policía para estas cosas no vale, progresan esos «bomberos» de una manera notable. Antes ponían las bombas en las plazas y en las calles: ahora en las puertas las ponen; y tal vez más adelante las pongan á domicilio ó en propias manos... ¡Quién sabe!

Como que llueve, hace días, de una manera asombrosa, recomiendo eficazmente á las dichosas personas que de los Reyes esperen de regalo, alguna cosa, que pongan en los balcones zapatos, pero de goma.

EL LICENCIADO VIDRIERA

IPREMMPTA JACINTO SANTACANA: AGUA, 4; SITGES

SECCIO DE ANUNCIOS

BUTIFARRAS
de SITGES

Encomaníse per escrit a l' «Agencia Carbonell»: Gignás, 12; y Petritxol, 1, planxadora: Barcelona

Es posa en coneixement de tot Sitges que l'antich Enrich Carboner del carrer de Sant Francisco ha tornat a obrir son establecimiento del carrer de Tacó n.º 8 y ofereix de nou sa casa y serveys esmerats en el ram de carboneria.—Plaça Enrich Sabater.

CAFE CATALA Se vende este establecimiento situado en la céntrica plaza del Marqués de Mont-roig, boro no poder continuar el dueño en el negocio á causa de su estado de salud.—Para informes, mismo interesado

JULIUS CESAR * De Shakespeare, traducción de Vilarregut
L'AMICH * Novela contemporánea, original de En Ramón Suriñach Senties. De venta en aquesta IMPRENTA: 4, Agua, 4

ES VEN UNA CASA situada en l'hemiciclo passeig de la Riera y que reuneix totes las comodidades; informant: Joan Llopis Milà: corraló de can Fals: Cap de la Vila. Casas amobladas, per llogar. Donarán rahó: Carrer Major, 8 y 47; y Parelladas, 7

SOBRE MONEDER

* Servéu Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Novembre de 1899 *

El SOBRE-MONEDER circula entre tots els pobles de la Península, Illes Balears, Canàries y Costes de Afrika; y per la circulació de valors en metàlico. El ahont no hi hagi Administració de Correos, estan obligats a admètrela la circulació els carters y peatòns rurals. El SOBRE-MONEDER és el medi més còmodo, sencill y segur per remetre diners per correu, certificat, desde cinch céntims fins a 50 pessetas, en qualquer classe de moneda y en tota mena de fracciòns. Ab el SOBRE-MONEDER s'evitan al públic les molesties de tots els sistemes de giros; no és necessari el requisit de coneixement y s'entrega pel carter en el domicili del destinatari, encara que sigui en el poble més petit. Es indispensable per encarrechs al Comerç, suscripcions de periòdics, demandas de llibres, pensions, mesadas, etc. etc. Unieh que resolt las dificultats de giro de petites cantitats. El SOBRE-MONEDER té la garantia del Estat que abona la cantitat declarada en cas de extravio. La Companyia Arrendataria de Tabacos té la exclusiva per la venta del SOBRE-MONEDER; l'expén en tots els estanys al preu de 25 céntims y abona als seus expendedors el 10 per 100 de premi de venta. Las demandas als Representants de la Companyia Arrendataria en cada Província.

GRAN RELOJERIA Y JOYERIA
EL REGULADOR
 INMENS ASSORTIT EN OBJECTES PROPIS PERA REGALOS
 Rambla Flors, 37; Barcelona

Camisetaria y Corbatería

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

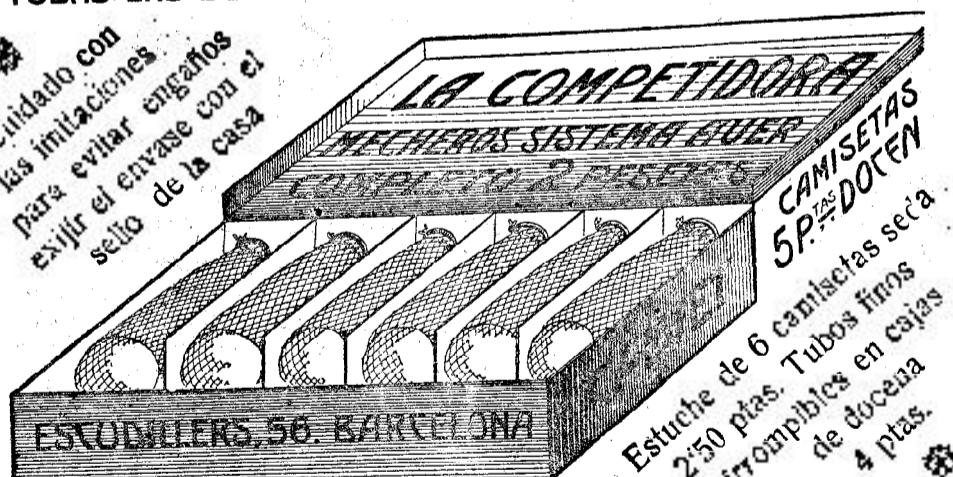
GRAN ASSORTIT

en camisas, corbatas, mocadors y tots els articles pertanyents al ram

* La Camiseria que ven més barat. Especialitat en camisas á mida

■ 2000 HORAS DE DURACIÓN 30 % DE AUMENTO DE LUZ SOBRE TODAS LAS DEMAS CAMISETAS no encojen ni pierden la forma

Cuidado con las imitaciones para evitar engaños exigir el envase con el sello de la casa

ESTUDIUELS, 56. BARCELONA

DEVUELVO SU IMPORTE O CAMBIO LAS CAMISETAS QUE PIERDAN LA FORMA O DISMINUYAN LA LUZ

• Pera anunciar-se en aquest setmanari, dirígiuvs á la IMPRENTA

TIPOGRAFIA
 Objectes d'escriure

JACINTO SANTACANA

CARRER AYGUA, 4
 SITGES

FESTA MAJOR DE 1907

OBRA NOVA

Luxosament encuadernat, ha surtit l'ALBUM-RECORT de la

Festa de l'Arbre Fruyter de Sitges

contenint las fotografias dels carros que formavan la gran CAVALCADA ALEGÓRICA y ademés els discursos pronunciats al desfilar la mateixa

Joseph Selva y Junyent

14, Aygua, 14 : SITGES

Haben obtingut la representació de una important Agencia de Barcelona, que es dedica á la compra de fincas rústicas y urbanas, prestams hipotecaris y en lletra de canvi, a interès modich, ofereix els seus serveys.

Joseph Kies Alvarez

ADVOCAT

Ha establert y ofereix lo seu despach á la

Piazza de la Constituciò, 3; Sitges